

44. А Филиппъ бѣше отъ Виѣсаидж, отъ градъ-тъ Андреовъ и Петровъ.

45. Намѣрва Филиппъ Наѳанаилъ, и казува му: За когото писа Моисей въ законъ-тъ, и пророци-тѣ, намѣрихмы Іисуса сына Йосифова, който е отъ Назаретъ.

46. И рече му Наѳанаилъ: Отъ Назаретъ може ли да произлѣзе нѣщо добро? Казува му Филиппъ: Ела и видѣ.

47. Видѣ Іисусъ Наѳанаила че иде къмъ него, и казува за него: Ето истиннѣй Израилянинъ, въ когото лукавщикъ нѣма:

48. Казува му Наѳанаилъ: Отъ дѣ мѧ познавашь? Отвѣща Іисусъ и рече му: Прѣди Филиппъ да тя повыка, видѣхъ тя, като бѣше подъ смоковницѣ-тѣ.

49. Отговори Наѳанаилъ и казува му: Учителю, ты си Сынъ Божій, ты си царь Израилевъ.

50. Отговори Іисусъ и рече му: Понеже ти рѣкохъ: Видѣхъ тя подъ смоковницѣ-тѣ, вѣрувашь ли? По голѣмы отъ тая плаща ще видишъ.

51. И казува му: Истинѣ, истинѣ ви говорїш; отъ нынѣ ще видите небе-то отворено, и ангелы-тѣ Божіи да възлѣзуватъ и слѣзуватъ надъ Сына человѣческаго.

ГЛАВА 2.

1. И на третій-тъ день станѣ свадба въ Канѣ Галилейскѣ, и майка-та Іисусова бѣше тамъ.

2. А призовахъ и Іисуса и ученицы-тѣ неговы на свадбѣ-тѣ.

3. И понеже ся свърши вино-то, казува майка му на Іисуса: Вино пѣматъ.

4. Казува ѝ Іисусъ: Шо имашь ты съ мене, жено? часъ-тъ ми още не е дошелъ.

5. Казува майка му на слугы-тѣ: Каквото ви каже, сторѣте.

6. И имаше тамо шестъ каменни кюпове сложени по обычаю на очищеніе-то Іудейско, и побирахъ всякой двѣ или три вѣдра.